

IGOR OZIM

Violinist

DOKUMENTARNA RAZSTAVA
O VIOLINIZMU NA SLOVENSKEM
GALERIJA VELENJE, 25. 8. — 10. 9. 2011

V letu 2011
si v Velenju
križajo pot tri
okrogle obletnice:
60 let od ustanovitve
glasbene šole,
20. mednarodna
poletna violinska
šola in 80. obletnica
rojstva Igorja Ozima.
Vse skupaj spletajo
zanimivo zgodbo,
razstava o njih pa
ponuja sprehod
skozi redko videno
in slišano glasbeno-
kulturno temo.

O srednji del razstave je namenjen priznanemu in izjemno priljubljenemu profesorju **Igorju Ozimu**, ki v letošnjem letu praznuje 80. obletnico rojstva. Igor Ozim se je rodil v Ljubljani 9. maja 1931. Violino se je pri petih letih začel zasebno učiti pri prof. Leonu Pfeiferju. Z osmimi leti je študij nadaljeval na ljubljanskem Konservatoriju Glasbene matice, nato pa leta 1949 zaključil študij

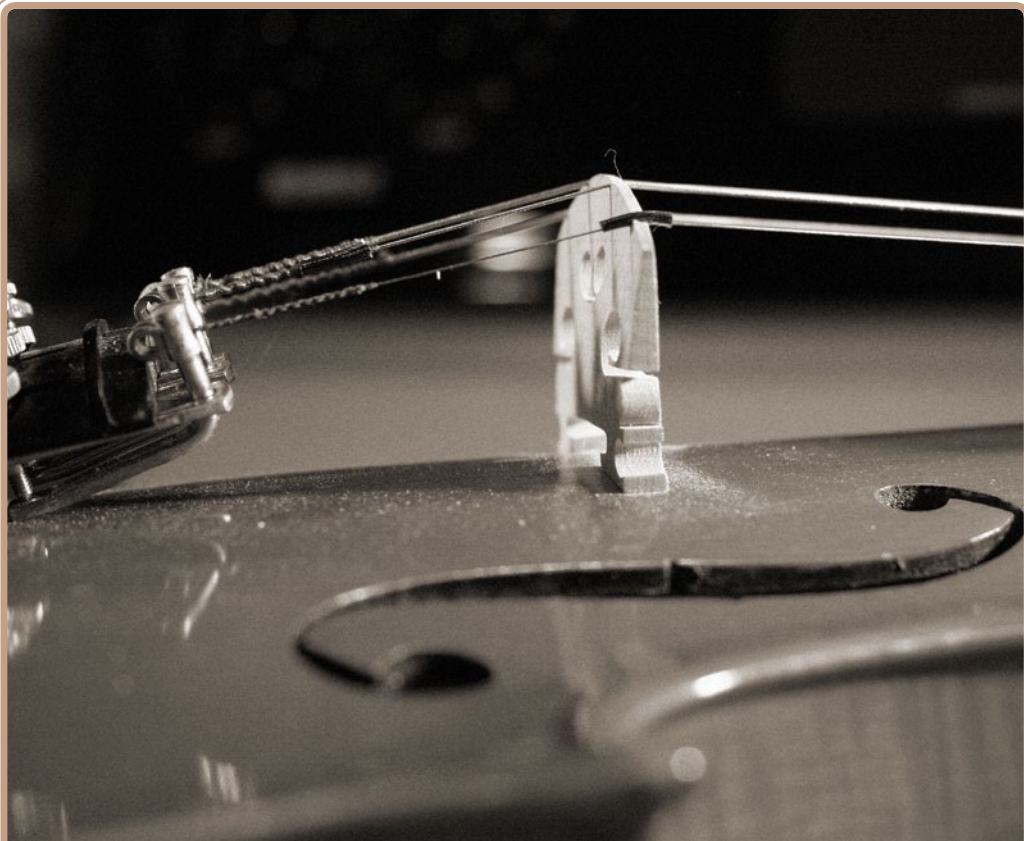
na Akademiji za glasbo v Ljubljani (pri prof. Leonu Pfeiferju). Kot prvi državljani takratne Jugoslavije je dobil štipendijo *British Council*, ki mu je omogočila nadaljevanje študija na *Royal College of Music* v Londonu. Tam je v razredu Maxa Rostala diplomiral leta 1951. Uspešno se je udeležil največjih tekmovanj. Leta 1950 se je na mednarodnem tekmovanju v Ženevi uvrstil v finale, leto pozneje je kot najmlajši udeleženec mednarodnega tekmovanja *Carl Flesch* zmagal in prejel zlato medaljo, leta 1953 pa je na Mednarodnem tekmovanju nemških radijskih postaj (ARD) v Münchnu prejel prvo nagrado. Uspehi na mednarodnih tekmovanjih so mu omogočili uspešno in bleščečo glasbeno kariero. Tako je koncertiral po vsem svetu: po Evropi, Ameriki, Japonski, Avstraliji, Novi Zelandiji. Nastopal je solistično in z orkestri, sodeloval je v različnih komornih sestavih, med drugim v violinskem duu s Primožem Novšakom, v klavirskem triu Arion, najdlje (25 let) pa je deloval v duu s pianistom Marijanom Lipovškom. Veliko se je ukvarjal tudi s snemanjem glasbe. Posnel je mnogo plošč za evropske in ameriške založbe. Pri nas je posnel večino najpomembnejših del za violino iz svetovne literature, posebno pozornost pa je namenjal tudi slovenski glasbi. Spodbudil je nastanek več slovenskih skladb, jih krstno izvedel, posnel in sodeloval pri nastanku njihovih notnih izdaj. Zgodaj se je začel ukvarjati s pedagoškim delom. Začel je na ljubljanski Akademiji za glasbo, kjer je bil profesor med leti 1960 in 1963. Nato je postal redni profesor na Visoki šoli za glasbo v Kölnu in tam ostal do upokojitve. Kot naslednik Maksa Rostala je vrsto let deloval tudi kot profesor mojstrskega razreda na konservatoriju v Bernu, eno leto pa kot profesor na Visoki glasbeni šoli na Dunaju. Leta 2003

je nasledil Ruggiera Riccija na Univerzi Mozarteum v Salzburgu, kjer z velikim uspehom poučuje še danes. Univerza v Ljubljani mu je leta 2010 podelila častni doktorat.

Da bi Igorja Ozima kot violinskega pedagoga smiselno umestili v prostor in čas, nas drugi del razstave popelje skozi **zgodovino violinizma na Slovenskem**. V primerjavi z ostalimi razvitimi evropskimi narodi sta se violinska pedagogika in njena metodika začeli na Slovenskem evidentirano razvijati šele v 19. stoletju. Največje vplive in zasluge na njen razvoj sta imeli violinski šoli dunajskega in praškega konservatorija. Obe izvirata iz francoske violinske šole z glavnim predstavnikom G. B. Viottijem. Slovenski violinski pedagogiki je največji pečat vtisnila praška violinska šola. K temu je zdaleč največ prispeval Otakar Ševčík, ki je s svojim delom *Violinschule für Anfänger, op. 6* vplival tudi na nastanek slovenskih violinskih metodičnih del, ki so nastala šele v 20. stoletju. Med temi je predstavljena tudi prva slovenska violinska šola, to je *Vijolinska šola ali pouk v igranju na gosli* Frana Koruna Koželjskega, ki je bila leta 1910 izdana v Celju. Poleg nje so prikazane še violinske šole ostalih slovenskih avtorjev, kot so Adolf Gröbming, Karel Jeraj, Fran Stanič, Fran Gulič, Ubald Vrabc, Maksimiljan Skalar ter drugi. Portreti violinistov, ki so delovali na Slovenskem, nas najprej popeljejo skozi življenja prvih pomembnejših violinskih pedagogov, ki so violinizmu na Slovenskem postavili temelje. Med pionirje violinizma na Slovenskem brez dvoma sodi Johann (Hans) Gerstner (1851–1939). Svoj pedagoški ugled je pridobil predvsem z učenecem Leom Funtkom (1885–1965), ki je

svojo kariero uspešno razvil na Finskem. Poleg Gerstnerja sta v zgodnejšem obdobju odigrala vidnejšo vlogo še Karel Jeraj (1874–1951), nekaj časa koncertni mojster dunajske dvorne opere, in Josef Vedral (1872–1929), ki je vzgojil mnoge kasnejše violinske učitelje in orkestraše. S prihodom Jana Šlaisa (1893–1975) na Slovensko je v dvajsetih letih prejšnjega stoletja nastopila t.i. "šlaisova doba". Šlais je v svojem dolgoletnem poučevanju vzgojil večino pomembnih slovenskih violinistov, med njimi Vido Jeraj Hribar (1902–2002), Karla Rupla (1907–1968), Alberta Dermelja (1912–1986) in Jelko Stanič (1928). Po Šlaisu je pedagoško delo najuspešneje nadaljeval njegov učenec Leon Pfeifer (1907–1986). Med Pfeiferjeve mnoge uspešne učence sodi tudi Igor Ozim (1931). Vzporedno s Šlaisom je na Slovenskem delovalo še nekaj pomembnih violinistov: Karlo Sancin (1893–1975), Miran Viher (1919–2002), Fanika Brandl (1899–1999), Fran Gulič (1901–1973) in Taras Poljanec (1908–1964).

Tretji sklop raziskuje Ozimovo povezavo z Velenjem. Mednarodna poletna violinska šola, ki jo Igor Ozim v Velenju že vrsto let vodi, velja za mojstrsko šolo z eno najdaljših tradicij v Sloveniji. Njena zgodba se je začela leta 1984 v Ljubljani in na Bledu, dve leti pozneje pa se je dogajanje preselilo v novozgrajeno glasbeno šolo v Velenju. Ozimova poletna šola je v Velenje v preteklih letih privabila preko 380 mladih, nadarjenih in danes uspešnih violinistov. Sem so prišli iz 24 različnih držav. Šola, ki v mednarodnem merilu spada med mojstrske tečaje najvišjega ranga, bo v letu 2011 jubilejno izvedena že dvajsetič. In to prav v letu ko Glasbena šola Fran Korun Koželjski praznuje svojih 60 let.

Odprtje razstave: Četrtek, 25. avgust 2011, ob 19.00
Galerija Velenje, Titov trg 5, Velenje

Ogledi: torek-petek: 10.00-18.00; sobota: 10.00-13.00

Izdala: Glasbena šola Fran Korun Koželjski Velenje
Avtorici razstave: dr. Urška Šramel Vučina in Maruša Zupančič
Slikovno gradivo: Glasbena zbirka Narodne in univerzitetne
knjižnice Ljubljana,
Arhiv Glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje,
Arhiv Cankarjevega doma,
Arhiv Društva slovenskih skladateljev
in gradivo iz zasebnih zbirk

Fotografija na naslovnici: Tihomir Pinter

Celostna podoba razstave: OPA:celica
Velenje, avgust 2011

